

Czytania: Iz 40, 1-5. 9-11; Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14; 2 P 3, 8-14; Aklamacja Łk 3, 4c. 6; Ewangelia Mk 1, 1-8

Dzisiejsze czytania wzywają nas wszystkich do przygotowania naszych serc na przyjście Zbawiciela, na Boże Narodzenie. Jan Chrzciciel używa słów proroka Izajasza i woła, i prosi: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki”. Taką formą prostowania tego co kręte, zawikłane i poplątane w naszym życiu, a także przygotowania i oczyszczenia serca jest, tak jak kiedyś na początku za Jana Chrzciciela, wyznanie grzechów i nawrócenie, aby w ten sposób otrzymać odpuszczenie grzechów. Tam, gdzie jest nawrócenie, tam jest też zawsze pocieszenie. Nawrócenie to pierwszy krok, aby być gotowym na przyjęcie Bożej łaski i przyjęcie darów Ducha Świętego. To Duch święty pobudza nas swoją łaską do podjęcia drogi nawrócenia, On też umacnia nas w dobrym i pomaga realizować wolę Bożą w naszym życiu. Pan Bóg daje każdemu czas do nawrócenia, jest cierpliwy i wyrozumiały, bo jak pisze św. Piotr: „wszystkich chce doprowadzić do nawrócenia”. Pan Bóg mierzy czas w zupełnie inny sposób niż człowiek a my powinniśmy dbać, by być zawsze „bez zmyły, bez skazy”, aby być gotowymi na spotkanie z Bogiem. Dlatego przygotowujemy się na Boże Narodzenie patrząc na naszą rzeczywistość z perspektywy wieczności i ostatecznego celu, czyli „nowego nieba i nowej ziemi”. Przyjście Pan ma nas jednak napawać radością nie lękiem. Boże narodzenie, Boża obecność na ziemi to znak pocieszenia, odnowy i nadziei. Przyjście Boga na ziemię to powód do radości, do nabrania pewności siebie, ożywienia gorliwości, to moment otarcia łez i wsparcie, to nowa nadzieja. Izajasz mówił o powrocie Izraelitów z niewoli babilońskiej i powrocie chwały Bożej do Jerozolimy i o odbudowie świątyni, ale też w ten sposób zapowiada inne przyjście Pan Boga. Tym najważniejszym powrotem chwały Bożej na ziemię jest wcielenie Syna Bożego, który nauczając w świątyni, umierając i zmartwychwstając w Jerozolimie daje całemu światu zbawienie ukazując się jednocześnie światu, jako Bóg, który ma władzę nad wszystkim, wypełnia i wyjaśnia Boże Prawo jako jedyny prawodawca. Dlatego do Jezusa odnoszą się słowa Izajasza: „Oto wasz Bóg! Oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dźmierzy władzę”. Jezus na nowo chce przyciągnąć wszystkie ludy do siebie, jak dobry pasterz i jako ten, który udziela wszystkim Ducha Św., przez co daje początek Kościołowi jako miejscu Jego stałego przebywania.

Prośmy Boga o łaskę takiego ciągłego, pokornego i radosnego nawracania się.

o. Wiesław Jonczyk SJ